„HELL'S ANGEL" („PRAGARO ANGELAS")

Sonio Bargerio ir „Hell's Angels" baikerių klubo istorija

Pasakojimas apie „Hell's Angels" baikerių klubą — tai pasakojimas apie rinktinių vyrų broliją. Vyrų, kurie kovoja ir miršta vieni už kitus, nesvarbu, kas benutiktų. Ouklando „Hell's Angels" (kaip ir kitus klubus) garsina jame esantys žmonės, kurie ateina ir išeina, gyvena ir miršta. Daugelis dar nuo senų laikų užsilikusių senių bastosi kartu su šiuolaikiniais jaunikliais. Tikra tiesa — kai kurie iš šių vyrų tokie keistuoliai, kad net sunku patikėti, tačiau, kad ir kaip ten būtų, mes esame vieningi. Kai gyvenimas nebeglosto paplaukiui, kai virš galvos mojuoja kumščiais ir aplink skraido kulkos, draugo petys šalia labai praverčia.

Manęs dažnai klausinėja apie priėmimą į klubą, nes labai jau daug gandų sklando apie tai. Štai, pavyzdžiui, sakoma, kad norėdamas tapti „Hell's Angels" nariu, turi ką nors nužudyti. Iš tiesų nėra jokio ypatingo ritualo, išskyrus, buvimą naujoku. Naujokas — tai klubo pastumdėlis ir juodadarbis. Prieš susirinkimus reikia sutvarkyti „klubhauzą", sustatyti stalus, pažiūrėti, ar yra kavos ir maisto. Renginiams pasibaigus reikia išvalyti patalpas — tai daroma tol, kol atsiranda jaunesnis naujokas. Tačiau naujokai gali būti ir patys didžiausi skandalistai, kaip, pavyzdžiui, nutiko Altamonte: pirmieji atlėkė, paskutinieji išvažiavo ir visiems įrodinėjo savo tiesas. Atrodo, kad naujokai smagiausiai leidžia laiką. Dauguma mūsų buvome nebaigę mokslų, išmesti iš mokyklos, nesusitupėję ir tuščiomis kišenėmis. Gyvenome draugų ir pažįstamų garažuose. Visas mūsų turtas — tai drabužiai, kuriais vilkėjome, ir motociklai, ant kurių lakstėme. Gerai tiems, kurie turėjo dvejas kelnes — žiemą apsimaudavo abejas. Prisimenu, kaip kartą vienas mūsiškis batų parduotuvėje nudžiovė glėbį motociklininkų batų. Parsitempus namo paaiškėjo, kad visi jie — dešinei kojai. Taigi viskuo dalijomės, net rizika.

„Hell's Angels" — tai klubas, kuris gyvuoja bandydamas laikytis kuo mažiau taisyklių. Baigiantis šeštajam dešimtmečiui buvo atspausdintos pirmosios taisyklės — specialios Kalifornijos taisyklės. Po Kalifornijos susirinkimo šios taisyklės buvo išplatintos. Neįsivaizduoju, kas galėjo nutikti, bet vienam nevykėliui pavyko jas pamesti pakeliui namo. Jau kitą dieną taisyklės puikavosi San Francisko dienraščio pirmajame puslapyje!

Štai kelios taisyklės iš tų, kurios buvo išspausdintos. Yra ir kitos, bet jos skirtos tik mums, ir niekam kitam nelemta jų sužinoti.

„Susirinkimai šaukiami kartą per savaitę, numatytu laiku, tam skirtoje vietoje."

Pirmieji susirinkimai vykdavo Gonsalveso jaunesniojo namuose, rūsyje.

„Praleidus susirinkimą be rimtos priežasties, skiriama dviejų dolerių bauda."

Net nuostabu, kokia didelė ta bauda dabar atrodo. Šiuo metu tai tikriausiai prilygtų penkiasdešimčiai ar net šimtui „baksų".

„Merginos susirinkimuose nedalyvauja, nebent būtų kokia nors ypatinga proga."

Viskas ir taip aišku.

„Visi nauji nariai susimoka penkiolikos dolerių stojamąjį mokestį. Klubas duoda antsiuvą, kuris išlieka klubo nuosavybė."

Antsiuvai nepriklauso nariams — jie yra klubo nuosavybė (dabar jau korporacijos nuosavybė). Štai ši taisyklė kelia nemažai problemų: dažniausiai tada, kai šnipai ir visokie perėjūnai „spalvas" atiduoda mentams. Išsiaiškinus, kad kas nors slapta informuoja policiją, antsiuvus skundikų pareikalaujame grąžinti. Pagal mūsų įstatus, tai klubo nuosavybė, tačiau dažniausiai antsiuvų atgauti nepavyksta.

Antsiuvas — tai mūsų simbolis, štai kodėl baikeris gali kovoti dėl vadinamųjų „spalvų" iki mirties. Jo netekti — didžiulė negarbė, o „mentai" tik ir siekia atimti. Jie netgi gauna orderius apieškoti ir paimti klubo nuosavybę bei konfiskuoti motociklus vien dėl to, kad ant jų nupiešti mūsų simboliai.

Moterys. Merginos. Mergužėlės. Paukštytės.

Negali be jų gyventi, bet iš jų kaulų sriubos irgi nevirsi. Jei tik kur nors netoliese yra „Hell's Angels" baikerių, nė neabejok, kad šalia sukiojasi ir mergiotės, moterys ar šiaip kokios mergšės. Kuo „Hell's Angels" baikeris geresnis, tuo aukštesnio lygio mergužėlę „nusikauna". Kuo geras baikeris skiriasi nuo puikaus? Ogi puikaus „Hell's Angels" baikerio mergina niekada neatsisakys dalyvauti pasilinksminimuose. Padarytume bet ką, kad tik mūsų pasivažinėjimuose, klube vykstančiuose „tūsuose" dalyvaujančios ar šiaip su mumis laiką leidžiančios moterys ir merginos būtų šimtu procentų saugios. Tik paliesk „Hell's Angels" moterį bent pirštu — rizikuoji užsitraukti ne tik jos vyro ar draugo, bet ir visų „Hell's Angels" rūstybę.

Pirmaisiais „Hell's Angels" klubo gyvavimo metais labai retai kuriam klubo nariui pasisekdavo pasigauti patrauklią ar protingą, bandančią karjerą padaryti merginą. Išskyrus Tomį Tomasą, kuris buvo vedęs ir nuolat turėjo pastovią draugužę, bei mane. O kitiems jei pasisekdavo pasigauti kokią mergelę, tai beveik galėjai garantuoti, kad tai kokia miesto mergšė, kurią „dulkina" visi, kurie netingi.

1950 m., norėdami pasigauti kokią paukštytę, turėdavome vykti į Tichuaną, arba paprasčiausiai tekdavo pasidžiaugti tuščiomis pagyromis. 1960-aisiais situacija visiškai pasikeitė. Prasidėjo laisvos meilės ir narkotikų laikai. „Hell's Angels"nesiekė laimėti Amerikos dukterų širdžių, bet žiniasklaidoje ir kino filmuose mums buvo skiriama tiek dėmesio, kad išmušė mūsų didžioji žvaigždžių valanda. Daugelis klubo vaikinų turėjo ne po vieną, o kelias merginas, su kuriomis kartu gyveno.

Daugelis visuomenėje gerbiamų moterų prisipažintų, kad jas traukia laukiniai, mačo tipo vyrai. Pas juos ir nueina, kol jautruoliai stovi išsižioję ir nesumoja, ko čia griebtis. Taip jau gamtos sutvarkyta, kad vyras turėtų daug mergužėlių. Galbūt tai jas ir „užveda".

VYTAUTAS

Esu vienas iš nedaugelio vyrų Lietuvoje, kuriems teko bendrauti su legendomis ir baime apipinto „Didžiojo ketverto" („Big Four") lyderiais „Hells Angels MC". Ir tikrai pirmas baikeris, kuriam buvo leista perskaityti šios knygos lietuviško vertimo rankraščius.

Turbūt tik nedaugelis žino, kad 2000-ųjų pradžioje Lietuvoje jau skleidėsi „Hells Angels MC" voratinklis. Buvo atidarytas „Chapter HAMC Kaunas", vieno Lietuvos MC nariai tapo „angelų" „hangaraundais", bet... „Hells Angels MC" Lietuvoje tada taip ir negimė.

Blogai tai ar gerai, atsakys tik laikas ir tie keli vyrai, kurie buvo kartu ir buvo ten... Knyga, tiksliau, pirmoji „Baikerių biblija", „Hells Angel" („Pragaro angelas") lietuviškai pasirodys jau šią vasarą! Būtent vasarą, kai išblizgintais harlėjais ir surūdijusiais „uralais" vienminčiai tampa tarsi didelė „brolija".

Ši knyga — tai dokumentinis pasakojimas apie žmogų, sukūrusį tikrą „blogio" imperiją ir gyvą legendą „Hells Angels MC". Tai ir pasakojimas apie laisvę, vėją, kelią ir tikrą broliją, kur frazė „Vienas už visus, visi už vieną" — tarsi dalis gyvenimo.

Skaitant negali nesižavėti tiek pačiu Soniu, tiek ir visu HAMC. Nors iš tiesų knyga — apie tikrus gangsterius ant motociklų, bet ją su malonumu skaitys tiek „geltonsnapis" motoclininkas, tiek „piktas" baikeris, save gerbiantis vienaprocentininkas ir „mentai", mylintys „baikus"...

Tad gero skaitymo ir didžiausias „respect" Pauliui ir Gitanai.

„Big Gang MC" prezidentas Vigma

MC
MOTORCYCLES